

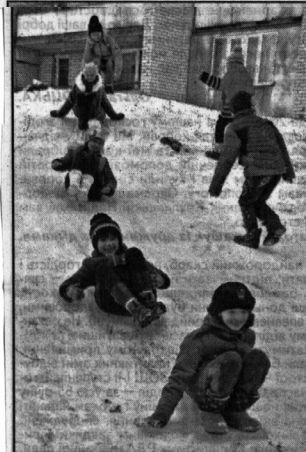
Шедєври з мила Раїси ВОЗНЮК.

Минуле й сьогодення Ясногірки

Ясногірка, як і інші села України, має свою легенду про походження назви. І дотепер навколо населеного пункту є місцевості, від імення яких, можливо, і назвали село. Це Гори, Чортові Гори, гора Тумар. Вони були безлісі, а довкола них – болота. І хоч би з якою боку їхали до села, скрізь їх видно. Звідси й назва – Ясногірка. У 19 ст. воно мало 4 вулиці: Боровище, Любоч, Загруда, Вигон. У навколишніх лісах діяли смолокурні або смолярні. У народі їх називали «печі». Їх розміщували здебільшого на підвищеннях, обшитих по колу землею та піском, щоб запобігти лісовим пожегам. Залишки цих смолярень збереглися й донині, ними именують лісові урочища, місцевості: Смолярня, Парова Піч, Кам'яна Піч, Кокарева Піч й інші.

У селі діяла школа, де навчали польською мовою. Важким було життя селян у роки нацистської окупації. При визволенні на його території боїв не було. На фронті війни загинули 39 жителів. Понад п'ять десятків фронтівиків нагороджені орденами та медалями, третя частина з них брала участь у боях за Берлін. На жаль, немає тут пам'ятного знака ні воїнам УПА, ні радянським. Нині не залишилося жодного ветерана війни чи учасника бойових дій періоду Другої світової війни.

У 1947 році на території сільської ради організували колгосп.

Люди вирощували жито, льон, картоплю. У селі початково школу відкрили в 1965 р., а вже у 80-х роках минулого століття збудували середню. Директором був Микола Парубець. За його керівництва на кошти Селищенської гранкар'єру збудували згодом триповерхову споруду сучасної школи. Зараз у ній навчаються майже 300 учнів. З 1990 по 2004 роки очолювала Ясногірську загальноосвітню школу Ганна Рудківська. Дуже цікава особистість. У 80-х роках минулого століття вона брала участь у всеукраїнській телепередачі «Любов, і шанса». У 2002-ому німецьке телебачення з Берліну зняло фільм про неї «Keine Pause für Anna» («Жодної перерви для Ганни»). Ганну Михайлівну визнали жінкою року Східної Європи. Фільм неодноразово демонстрували в Німеччині. Пані Ганну відзначили також почесною грамотою Міністерства освіти СРСР. Має

звання «Відмінник народної освіти України». У 1965 р. на околиці села почали будувати Сарненський завод шляхо-будівельних матеріалів, що здали в експлуатацію в 1968-ому. До початку 90-х років підприємство було одним із провідних у галузі й одним із найкращих у районі. Відкрили два кар'єри з видобутку граніту, збудували два сучасних на той час заводи з виробництва щебеню, почали розробки на кар'єрі «Осмаїно», заснували та підготували до експлуатації кар'єр «Церковне», збудували цех для розпилювання гранітних блоків, виготовлення плит, пам'ятників, бруцятки.

Науково-дослідна геолого-розвідувальна експедиція виявила поблизу Ясногірки великі поклади гранітів. У зв'язку з цим відкрили українсько-польське підприємство «Габро», де виробляють брукувачку.

На території села функціонує Ясногірське лісництво ДП «Клесівський лісгосп». Діють приватні підприємства: деревообробний цех де виготовляють сучасні вікна, двері, вагонку, працюють приватні торговельні заклади. За останні десятиліття село децю змінило свій вигляд. Чому посприяв сільський голова Микола Примин, якого за час перебування на цій посаді неодноразово нагороджували грамотами та дипломами Сарненської РДА за активну громадську позицію та вагомий внесок у розвиток нашої громади в районі. У 2009 році тут звели Свято-Михайлівський храм, а до цього часу жителі були парабфіанями Свято-Василівського, що в Селищі, якому вже понад 100 років. У Ясногірці також є Будинок молитви християн віри Євангельської. Головне, тут проживають люди, які відомі своїми талантами не тільки в селі, а й поза його межами.

Варить мило... вдома

Мило сьогодні – не дефіцит. І, здавалося б, нема сенсу варити його вдома, адже вистачає в магазинах. Але що робити, якщо куповане не завжди підходить? Вихід є. Виготовити самотужки корисне для шкіри. Раїса Вознюк освоїла цю справу в 60 літ. Нині її гігієнічний засіб купують рідні та друзі. І вдячні їй за ці ароматні, різнокольорові шматочки мила.

Раїса Александрівна народилася в Бряньській області. У Ясногірку доля закинула не випадково, адже саме з Полісся родом чоловік. Познайомилася з ним, коли після закінчення інституту приїхав працювати за направленням на її Батьківщину. Палко покахавши

один одного, одружилися, незабаром у сім'ї з'явилось потовпнення – синочок Олексійко. Після народження первістка переїхали в Ясногірку, обоє влаштувалися на Селищенський гранітний кар'єр, де й пропрацювали все життя. Згодом у родині народився ще один синочок – Олександр, який нині живе в Сарнах, Олексій проживає в Новоград-Волинському, де працює стоматологом.

Раїса Вознюк – особистість

Завідувача амбулаторією Інна ОПАЛ'КО.

неординарна, творча. Жінка багато вишиває, в'яже. Варити мило надихнула племінниця Анастасія, яка, відпочиваючи в Криму, придбала собі власноруч варене мило й була ним дуже задоволена. Знаючи про творчі здібності тітки, запропонувала їй освоїти цю справу. Ідея підтримала похресниця Тетяна, яка теж порадила навчитися виготовляти мило. Тому, не гаючи часу, з'язлася вивчати технології миловаріння. І справа, як-то кажуть, пішла на користь. Наразі має мило для сухої, жирної, проблемної шкіри. Щоб розробити 1 кг основи, що замовляє через Інтернет, витрачає цілий день. Добавляє туди різноманітні олії, відвари трав, вітаміни. Друзі та рідні вже оцінили якість мила Раїси Вознюк. У професійності її не сумніваються, адже багато років є консультантом компанії «Ейвон» та «Орифлім».

Підтримку всі починають з жінки й чоловік. Радіють успіхам мамі діти й онуки. На досконалому не планує зупинитися. Міє навчитися варити мило самотужки за нуля, тобто не замовляти основи, а готувати. Дивлячись на ентузіазм і азарт майстрині, немає сумнівів, що це їй вдасться. Тож успіхів Вам, пані Раїсо, в царині краси.

Ольга ЛОТЮЦЬКА. Фото Василя СОСЮКА.

Ясногірка – гарне село, і жити тут добре

Санітарний автомобіль – це необхідність

Навідалися і в Ясногірську амбулаторію загальної практики сімейної медицини. Завідує нею з серпня 2015 року Інна Опалько. Дівчина закінчила Тернопільський медичний університет, навчалася на державній формі, тож за направленням приїхала працювати в сусіднє село, адже проживає у Вирах. Очололює колектив чисельністю 17 осіб, разом обслуговують мешканців Ясногірки, Селища, ще 25% громадян із території Вирівської сільської ради. Доречно зауважити, що, зважаючи на те, що жителі Вирівського округу отримують в амбулаторії медичні послуги, сільський голова Богдан Опалько виділив субвенцію на придбання медичного обладнання: тонометрів, ваг, стетоскопів, пеленального стола, сумок для невідкладної допомоги тощо. Постійно допомагає і селищенський сільський голова Микола Примин. Він і був ініціатором відкриття сучасного медзакладу в селі, де нині працюють два сімейні лікарі, стоматолог, діють лабораторія, фізкабінет. «Нещодавно амбулаторію відрядила новий головний лікар Центру первинної медико-санітарної допомоги Ольга Максимчук», розповіла Інна Анатолівна. – Познайомилися, обговорили актуальні питання, проблеми. Заклад забезпечений медикаментами для невідкладної допомоги, інвентарем, медичним обладнанням (є стоматологічна, кардіограф, прилади для електрофорезу, ультразвучу, проведення аналізів),часно отримують вакцину. Мають і санітарний автомобіль, щоправда, зношений, ча-

велика, а зарплата – низька. Ось чинник, що гальмує бажання розвиватися медици в селі. Тому й шукають можливості виїхати за кордон, де їх знання й праця оцінять належно.

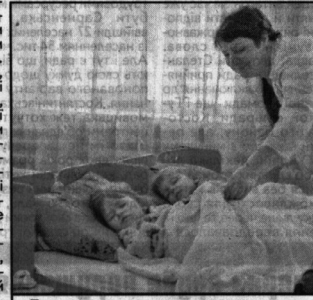
Дитсадок оновлюють поступово...

У ДНЗ «Берізка» навчаються 109 дітей із Ясногірки й Селища. Діє 5 груп: 2 – короткотривалого перебування та 3 – на цілий день. Дитсадок функціонує з 1977 року. Завідує ним досвідчений вихователь Марія Горобей. Вона розповіла, що минулого року, за кошти бюджету Селищенської сільської ради в дитсадку перекирили дах, відкрили додатково ще одну групу «Веселка», придбали меблі. Працевлаштували двох молодих вихователів Ганну Лехкобит і Оксану Росоху, які здобули фахові знання в Рівненському державному гуманітарному університеті. Цього року планують провести капітальний ремонт закладу, встановити паркан.

Ясногірка оновлюється, розбудовується...

Без чого неможливе життя в селі? Без дитсадка та школи, де зростають майбутні покоління, без Будинку культури, де зможуть відпочити душою після важкої праці на землі сільські люди, без амбулаторії з медичними послугами, а ще – без аптеки. Адже здоров'я – понад усе. Та й не секрет, що самопочуття громадян часом напрямч залежить відчасно прийнятих ліків. Дорогою додому завітали в аптеку ПАТ «Сарнифармація», де головним провізором трудиться Мирослава Опалько. Відкрили її 2 роки тому. Відітоді селяни більше не їздять за ліками в райцентр – будь-які медикаменти можна придбати в рідному селі. Навіть якщо чогось бракує, можна замовити, і вже найближчим часом фармацевт доставить замовлення з Сарн. Того дня в аптеці працювали фармацевт Галина Хращевська, санітарка Наталя Сленець.

До речі, в одному приміщенні з аптекою розташований клуб, де молодь проводить дозвілля. Заклад благоустроїли – за кошти місцевого бюджету. Розповіли селяни, що Ясногірка розбудовується. Тож завітали на вулицю Грушевського, адже саме тут нещодавно встановили новий трансформатор, опори, електричну лінію, трохи раніше підсадили дорогу. Робили все разом: сільська рада й громада. Виходить, людям є чим пишатися. Проблемним питанням тут є діяльність Селищенської гранкар'єру. Місцеві мешканці бідкаються, що влітку вліваються йдуть до своїх мет – створення сприятливих умов життя, щоб згодом пишалися цим і нащадки.

Тиха година в дитячому садочку.